

แนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี

HOLISTIC DEVELOPMENT GUIDELINES OF SUB-DISTRICT MUNICIPALITY IN UDON THANI PROVINCE

ชัยวัฒน์ สารักษ์^{1*} และ เขมณัฐ ภูทองไชย²

CHAIWAT SARAK^{1*} and KHEMMANAT POOKONGCHAI²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี 2) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี เป็นการวิจัยแบบผสมผสานกลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง ของเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอเมืองจังหวัดอุดรธานี และเทศบาลตำบลอุบลมุง อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี รวมจำนวน 233 คน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล และประชาชนผู้มาใช้บริการ รวมจำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี และการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยแบบกึ่งมีโครงสร้าง ค่าคุณภาพของเครื่องมือโดยการทดสอบค่าอัลฟา เท่ากับ 0.951 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิจัยเชิงปริมาณ คือ การวิเคราะห์ สันเคราะห์และสรุปผล

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า 1) ปัจจัยภายในที่มีต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี ในภาพรวมเห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับที่ 1 คือ การส่งเสริมให้ประชาชนมีการจัดการชุมชนของตนเองให้เป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็ง รองลงมาลำดับ คือ การเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจร่วมดำเนินการ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมติดตามประเมินผล และร่วมรับผลของการพัฒนา 2) ปัจจัยภายนอกที่มีต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี ในภาพรวมเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับที่ 1 คือ การจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างยั่งยืนให้เกิดประโยชน์สูงสุด รองลงมาลำดับ คือ กิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่นไม่ควรทำลายสิ่งแวดล้อมของคนในชุมชน

ส่วนผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้ผลที่สอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ต้องยึดคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและมีความยั่งยืน ประชาชนมีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองและยืนได้ด้วยตนเอง การบูรณาการร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ประชาชน รัฐวิสาหกิจ องค์กร และกลุ่มต่าง ๆ ในท้องถิ่น โดยต้องให้การพัฒนามีความยั่งยืน โดยนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา

คำสำคัญ : การพัฒนาแบบองค์รวม ; แนวทางการพัฒนา ; รูปแบบการพัฒนา

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, Master Student, Program in Public Administration, Udonthani Rajabhat University.

² รองศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, Associate Professor, Faculty of Humanities and Social Sciences, Udonthani Rajabhat University.

* Corresponding Author, Email: 63611152112@udru.ac.th

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study factors affecting the formulation of a holistic development approach of the sub-district municipality in Udon Thani Province and 2) to uncover a holistic development approach for the sub-district municipality in Udon Thani Province. Being a combinatory research, on the one hand, the samples used in the quantitative research were a total of 233 municipal staff, permanent staff, employees of Nong Bua Sub-District Municipality in Mueang District, Udon Thani Province, and Up Mung Sub-district Municipality in Nong Wua So District, Udon Thani Province. Using a qualitative research, on the other hand, it features a total of 12 informants, namely the mayor, the deputy mayor, the municipal secretary and the people who came to use the service at the municipal office. The tool used in the quantitative research includes questionnaires about factors affecting the formulation of a holistic development approach of the sub-district municipality in Udon Thani Province whereas the tool used the qualitative research highlights semi-structured research interviews. The quality of the research instruments tested the alpha value was 0.951. The statistics used in the analysis of the quantitative data were descriptive statistics, such as frequency, percentage, mean, standard deviation while those used in the qualitative research is analysis, synthesis, and result conclusion.

In terms of results from the quantitative research, it was found that 1) internal factors affecting the holistic development approach of the Sub-district Municipality in Udon Thani Province indicated an overall strong agreement. When each factor was considered, it suggested that the first priority was encouraging people to manage their own community until it becomes strong. This was followed by providing opportunities for all sectors to participate in joint decision-making, shared responsibilities, monitoring participation, evaluating, and sharing the development results; 2) external factors affecting the holistic development approach of the sub-district municipality in Udon Thani Province indicated an overall agreement. When each factor was considered, it showed that the first priority was sustainable allocation of resources for maximum benefits. This was followed by local development activities that should not damage local environment.

In terms of results from the qualitative research, they corresponded with the ones from the quantitative research. That is, humans should be a center for development to serve the needs of people and yield sustainability. People should be strong enough to depend on themselves. Cooperation with various sectors, including governments, citizens, state enterprises, other organizations, and local groups, must ensure sustainable development by applying the Sufficiency Economy Philosophy throughout the process.

Keywords: Holistic Development ; Development Guidelines ; development model

บทนำ

กระแสโลกาภิวัตน์ ในช่วงของโลกเจริญก้าวหน้าอย่างไร
พรมแดน ทำให้เกิดการตื่นตัวเพื่อความทันสมัย แม้แต่การค้าก็
หันไปสนใจกับความเป็นเสรีมากยิ่งขึ้น การปล่อยให้นักลงทุนและ
บริษัทข้ามชาติมาลงทุนในประเทศไทย จนวัฒนธรรมและวิถีชีวิต

ของคนในสังคมก้าวตามไม่ทันการนิยมนัยย่องความเป็นตะวันตก
ว่าทันสมัย (Modernization) ทำให้เกิดความสูญเสียเอกลักษณ์
บางอย่างของความเป็นไทยไปอย่างน่าเสียดาย ดังจะเห็นได้จาก
การให้ความสำคัญกับผู้ที่ เรียนจบจากต่างประเทศ
การลอกเลียนแบบต่างประเทศกลายเป็นค่านิยมที่ถือว่าทันสมัย
การนิยมอาหารต่างประเทศ และมองคนที่ตรงกันข้ามอย่าง

ดูแคลนว่าล้าหลัง ตัวอย่างเช่นประมาณ พ.ศ. 2500 ประเทศไทยได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลประเทศเยอรมนีด้านเทคโนโลยีการประมง โดยการนำอวนมาใช้ในการจับปลา ซึ่งปรากฏว่าอุตสาหกรรมประมงมีความก้าวหน้า เพราะอวนสามารถจับปลาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าอุปกรณ์อื่น แต่คนไทยไม่มีความรู้เรื่องวิทยาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ทำให้เกิดปัญหาความไม่ยั่งยืนตามมา เพราะมีการจับสัตว์น้ำมากจนเด็บบโตไม่ทันประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการบริหารภาครัฐ โดยเฉพาะการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เมื่อรัฐมีนโยบายและใช้อำนาจอันชอบธรรมในการปฏิบัติโดยประชาชนซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่มีส่วนร่วมจัดการ จึงเกิดความขัดแย้งกับราชการในการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติ และในขณะเดียวกันทรัพยากรท้องถิ่นถูกดูดซับไปใช้ในเมืองหลวงและเมืองใหญ่ๆ แล้วปล่อยให้ชนบทล้าหลังด้วยเห็นว่าเป็นชนชั้นที่ไร้อำนาจต่อรอง จะคิดทำอะไรก็คงได้ รัฐส่งเสริมวัตถุนิยมและการบริโภคที่ฟุ่มเฟือย สืบเนื่องมาจากการค้าอย่างเสรีของประเทศตะวันตกได้แพร่เข้ามาครอบงำ ทำให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้น เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหารจานด่วน โทรศัพท์มือถืออุตสาหกรรมยานยนต์ เป็นต้น สิ่งทีกล่าวนานี้ล้วนแต่ทำลายการค้าดั้งเดิมของคนไทย ร้านค้ารายย่อย ร้านของชำ (โซห่วย: ภาษาจีน) ความฟุ่มเฟือยทำลายความพออยู่พอกินที่เคยถือปฏิบัติมาอย่างสิ้นเชิง (เมตต์ เมตต์การุณจิต, 2556)

การพัฒนาประเทศไทยท่ามกลางโลกาภิวัตน์ ถึงแม้ว่าจะมีทั้งภัยคุกคามและโอกาสในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการที่ประเทศไทยถูกรอบงำทางเศรษฐกิจจากชาติมหาอำนาจ ทำให้การกำหนดนโยบายหลายอย่างต้องขึ้นอยู่กับความต้องการมหาอำนาจที่เศรษฐกิจการเมืองไทยต้องถูกผนวกให้ผูกโยงคุณเป็นอาณานิคมขึ้นต่อศูนย์อำนาจเศรษฐกิจภายนอกและการนำประเทศไปผูกติดกับตลาดโลก จนทำให้เกิดการพึ่งพาตลาดโลก การพึ่งพาการลงทุนจากต่างชาติถูกรอบงำทางความคิดจากผ่านเทคโนโลยีทางการสื่อสารแต่อย่างไรก็ตามประเทศไทยก็ยังมีโอกาสในการพัฒนา ไม่ว่าจะเป็นการมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้นองค์ความรู้และการศึกษาที่ดีสังคมไทยส่วนใหญ่ยังเป็นสังคมเอื้ออาทรต่อกัน ทั้งนี้แม้ประเทศไทยจะไม่สามารถหนีโลกาภิวัตน์ได้ แต่สิ่งที่ทำได้ก็คือใช้โอกาสที่มีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ การเป็นสังคมเอื้ออาทร ใช้ในการพัฒนาชนบทที่ยังผูกติดกับโลกาภิวัตน์น้อย โดยทำให้สังคมชนบทเข้มแข็ง โดยนำแนวคิดในการพัฒนาแบบทางเลือกมาใช้กับชนบท คนชนบท

จะต้องมีการจัดการรูปแบบสังคมขึ้นมาใหม่ เช่นผลิตอาหารให้เพียงพอต่อการบริโภคก่อนแล้วค่อยส่งออกไปขาย หรือเร่งผลิตพลังงานของตนเอง โดยใช้พืชทางการเกษตร (เป็นพลังงานขนาดเล็ก) ให้การศึกษากับเด็กและเยาวชนในรูปแบบที่มีประโยชน์กับท้องถิ่น หากชุมชนในชนบทเข้มแข็ง ผลกระทบที่มีต่อชุมชนก็จะน้อยลงถ้าโลกาภิวัตน์มีปัญหา

การปกครองท้องถิ่น (Local Government) หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นรากฐานของการปกครองระบบประชาธิปไตย เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ด้านการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย เป็นสถาบันที่เป็นแหล่งเรียนรู้การปกครองในระบบประชาธิปไตย เป็นการปกครองในลักษณะที่รัฐบาลการกระจายอำนาจมาสู่ท้องถิ่น เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้งการเลือกตั้งตัวแทนเข้ามาบริหารท้องถิ่น การมีส่วนในการเสนอปัญหา อุปสรรค และช่วยกันแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น และเป็นการปกครองท้องถิ่นยังช่วยตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่น ควรจะต้องพิจารณาถึงกำลังเงิน กำลังงบประมาณ กำลังคน กำลังความสามารถของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และหน้าที่ความรับผิดชอบควรเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากเกินกว่าภาระ หรือเป็นนโยบายซึ่งรัฐบาลต้องการความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั่วประเทศ ก็ไม่ควรมอบให้ท้องถิ่นดำเนินการ เช่น งานทะเบียนที่ดิน การศึกษาในระดับอุดมศึกษา การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้หน่วยปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ มีข้อพิจารณา ดังนี้ 1. เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และงานที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ได้แก่ การจัดทำถนน สะพาน สวนหย่อม สวนสาธารณะ การกำจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น 2. เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันภัย รักษาความปลอดภัย เช่น งานดับเพลิง 3. เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการสังคม ด้านนี้มีความสำคัญต่อประชาชนในท้องถิ่นมาก เช่น การจัดให้มีหน่วยบริการทางสาธารณสุข จัดให้มีสถานสงเคราะห์เด็กและคนชรา เป็นต้น 4. เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์ท้องถิ่น เป็นงานที่หากปล่อยให้ประชาชนดำเนินการเองอาจไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควรจะเป็น จัดให้มีโรงรับจำนำ การจัดตลาดและงานต่าง ๆ ที่มีรายได้ โดยสามารถเรียกค่าบริการจากประชาชน (โกวิท พวงงาม, 2552)

การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นจึงเป็นหนึ่งในกระบวนการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าในอีก 4 - 5 ปีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจะเป็นอย่างไร ซึ่งได้จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการ อย่างครบถ้วน และเป็นระบบ และสอดคล้องกับศักยภาพและปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้นจะมีความสอดคล้อง เชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์และแนวทางในการพัฒนาในระดับต่าง ๆ และที่สำคัญองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินงานเพื่อตอบสนองต่อปัญหา ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ (ภคมน อินทร์น้อย, 2559)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า แนวทางทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในจังหวัดอุดรธานี มีปัจจัยใดที่มีผลต่อการกำหนดทิศทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในจังหวัดอุดรธานีในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี

กรอบแนวคิดงานวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบล

ปัจจัยภายใน

- ด้านการตอบสนองความต้องการ
- ด้านชุมชนเข้มแข็ง
- ด้านวัฒนธรรม
- ด้านการพึ่งพาตนเอง
- ด้านการมีส่วนร่วม
- ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ด้านความเสมอภาค
- ด้านคุณธรรม จริยธรรม
- ด้านองค์กรชุมชน
- ด้านการส่งเสริมอาชีพ
- ด้านภาวะผู้นำ

ปัจจัยภายนอก

- ด้านการเปลี่ยนแปลง
- ด้านสิ่งแวดล้อม
- ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ด้านทรัพยากรมนุษย์
- ด้านคุณภาพชีวิต
- ด้านเศรษฐกิจ
- ด้านสังคม
- ด้านการศึกษา
- ด้านการกระจายอำนาจ
- ด้านประชาธิปไตย
- ด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed-methods Research) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ มีความน่าเชื่อถือ และตรวจสอบประเด็นที่ซ้ำซ้อนหรือประเด็นที่แตกต่างของปรากฏการณ์ที่ศึกษา โดยผู้วิจัยแบ่งวิธี การศึกษาออกเป็น 2 ระยะ มีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ

ระยะที่ 2 แนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาล ตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง ของเทศบาล ตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี และเทศบาลตำบล อุบมุง อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี รวมประชากรทั้งหมด 369 คน กลุ่มตัวอย่าง 233 คน

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือก กลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi Structured Interview) รายละเอียดตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเชิงคุณภาพ

	เทศบาลตำบล หนองบัว	เทศบาล ตำบลอุบมุง	รวม
นายกเทศมนตรี	1	1	2
รองนายกเทศมนตรี	1	1	2
ปลัดเทศบาล	1	1	2
ประชาชนผู้มาใช้ บริการ	3	3	6
รวม	6	6	12

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณได้แก่ แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (Laksaniyanon, 2015) เพื่อหลีกเลี่ยงแนวโน้มที่ผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบแบบเป็นกลาง และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง โดยผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) มีขั้นตอน

1. ศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนา จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย และใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

เครื่องมือ ประเมินความเกี่ยวข้อง ความชัดเจนของข้อความ ความง่าย ความครบถ้วนครอบคลุมเนื้อหา/มโนทัศน์ที่ต้องการจะวัด การใช้ภาษาและความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะวัด แล้วพิจารณาว่าข้อความนั้น โดยกำหนดตัวเลือกเป็นมาตราวัด 4 ระดับ คือ 1 หมายถึง ไม่เกี่ยวข้อง, 2 หมายถึงค่อนข้างไม่เกี่ยวข้อง, 3 หมายถึง ค่อนข้างเกี่ยวข้อง, และ 4 หมายถึง เกี่ยวข้องมาก ซึ่งนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (CVI) และเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพค่า CVI ไม่ควรต่ำกว่า 0.80 (Waltz, Strickland, & Lenz et al., 2010; Polit & Beck et al., 2012) ซึ่งคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ CVI = 1.00 จากนั้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ

3. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ที่มีความน่าเชื่อถือที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยความเที่ยงหรือความเชื่อถือของแบบสอบถามโดยการทดสอบค่าอัลฟา (Cronbach's Alpha) ไม่ควรต่ำกว่า 0.70 (Nunnally et al., 1978; Khammanat et al., 2019) ซึ่งผลลัพธ์จากการตรวจสอบความเชื่อถือค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.951 ซึ่งถือว่ามีความน่าเชื่อถือได้สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ

1. ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการวิจัย

2. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างและขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพ

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้ง ครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา หลังจากผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณแล้ว ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย เพื่อเป็นการทดสอบข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยออกแบบขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขั้นตอนการขออนุญาต ผู้วิจัยประสานงานกับสาธารณสุข ประศาสนศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ

อุดรธานี เพื่อจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลส่งถึงผู้ให้ข้อมูล นัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์

2. ขั้นตอนก่อนการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจัดส่งแนวทางสัมภาษณ์ให้กับผู้ให้ข้อมูลได้เตรียมตัวสำหรับตอบคำถามก่อนสัมภาษณ์จริง เพื่อให้การสัมภาษณ์ได้ข้อมูลครบถ้วนทุกประเด็น

3. ขั้นสัมภาษณ์ ผู้วิจัยกล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสัมภาษณ์ รวมทั้งหัวข้อการวิจัยโดยย่อ เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลมีความเข้าใจได้ตรงประเด็น แล้วทำการสัมภาษณ์ จดบันทึกข้อมูล แบบสรุปผลควบคู่กับการบันทึกเสียงคำสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูล และตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่งทางสังคม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ

2. ข้อมูลปัจจัยที่มีต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยนำผลสรุปข้อมูลและไฟล์บันทึกเสียงคำสัมภาษณ์มาตรวจสอบความถูกต้อง จำแนก ประเด็น จัดระบบข้อมูล จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ สังเคราะห์และสรุปผล (Content Analysis) เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายในที่มีต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี

ปัจจัย	$\bar{X}$	SD	แปลผล
ปัจจัยภายใน			
1. การพัฒนาต้องตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานและสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของทุกภาคส่วนในชุมชน	3.66	0.51	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. การส่งเสริมให้ประชาชนมีการจัดการชุมชนของตนเองให้เป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็ง เช่น การปกป้องสิทธิของชุมชน เป็นต้น	3.78	0.44	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. การส่งเสริมสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไปสืบจนชั่วลูกหลาน	3.59	0.55	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4 การพัฒนาประชาชนในชุมชน ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้	3.71	0.53	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจร่วมดำเนินการ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมติดตามประเมินผล และร่วมรับผลของการพัฒนา	3.72	0.50	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6. ส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนา ตลอดจนประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เข้ากับหลักวิชาการสากล	3.24	0.52	เห็นด้วย
7. ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสในการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน	3.56	0.68	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8. การส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมให้ประชาชนในท้องถิ่น	3.59	0.60	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9. สนับสนุนให้องค์กรภาคเอกชน อาสาสมัครต่าง ๆ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา	3.46	0.53	เห็นด้วย
10. การส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้มีความเข้มแข็ง และยั่งยืน	3.67	0.50	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11. สนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาภาวะผู้นำชุมชนในด้านต่าง ๆ ตามลักษณะของกิจกรรมและความจำเป็นของแต่ละชุมชน	3.21	0.48	เห็นด้วย
รวม	3.53	0.28	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายในที่มีต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวม

ของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี พบว่าในภาพรวม เห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การส่งเสริมให้ประชาชนมีการจัดการชุมชนของตนเองให้เป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็ง อยู่ในลำดับที่ 1 ค่าเฉลี่ย 3.78 รองลงมาลำดับที่ 2 คือ เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจร่วมดำเนินการ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมติดตามประเมินผล และร่วมรับผลของการพัฒนา ค่าเฉลี่ย 3.72 ลำดับที่ 3 การพัฒนาประชาชนในชุมชน ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้ ค่าเฉลี่ย 3.71 และน้อยที่สุด คือ สนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาภาวะผู้นำชุมชนในด้านต่าง ๆ ตามลักษณะของกิจกรรมและความจำเป็นของแต่ละชุมชน ค่าเฉลี่ย 3.21

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอกที่มีต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี

ปัจจัย	$\bar{X}$	SD	แปลผล
ปัจจัยภายนอก			
1. มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จากการกำหนดทิศทางการพัฒนาของเทศบาล	3.23	0.48	เห็นด้วย
2. กิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่นไม่ควรทำลายสิ่งแวดล้อมของคนในชุมชน	3.68	0.51	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. มีการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างยั่งยืนให้เกิดประโยชน์สูงสุด	3.71	0.49	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. พัฒนาประชาชนในชุมชนทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพ มีความพร้อมที่จะรองรับการพัฒนา และดำรงชีวิตอยู่ในชุมชนอย่างมีความสุข	3.50	0.61	เห็นด้วย
5. การพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชน ให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมีความสุข	3.52	0.58	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6. การส่งเสริมให้ประชาชนสร้างรายได้ให้กับตนเองและท้องถิ่น	3.50	0.62	เห็นด้วย
7. การส่งเสริมสนับสนุนในการเป็นเจ้าของและพร้อมที่จะร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างสรรค์สังคมท้องถิ่นของตนเอง	3.28	0.54	เห็นด้วย
8. การส่งเสริมศึกษาตลอดชีวิต เพื่อเป็นการเรียนรู้และพัฒนาประชาชนในชุมชนทุกช่วงชีวิตให้มีคุณภาพ	3.44	0.57	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอกที่มีต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี (ต่อ)

ปัจจัย	$\bar{X}$	SD	แปลผล
9. ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนเป็นผู้ตัดสินใจทิศทางการพัฒนาของท้องถิ่นของตนเอง	3.51	0.55	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10. ใช้หลักการ และแนวทางระบอบประชาธิปไตยเป็นพื้นฐานในการพัฒนา	3.19	0.47	เห็นด้วย
11. ส่งเสริมให้มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเป้าหมายในการขับเคลื่อนการพัฒนา	3.68	0.50	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.47	0.30	เห็นด้วย

จากตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอกที่มีต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี พบว่าในภาพรวมเห็นด้วย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างยั่งยืนให้เกิดประโยชน์สูงสุด อยู่ในลำดับที่ 1 ค่าเฉลี่ย 3.71 รองลงมาลำดับที่ 2 คือ กิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่นไม่ควรทำลายสิ่งแวดล้อมของคนในชุมชน ค่าเฉลี่ย 3.68 ลำดับที่ 3 ส่งเสริมให้มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเป้าหมายในการขับเคลื่อนการพัฒนา ค่าเฉลี่ย 3.68 และน้อยที่สุด คือ ใช้หลักการและแนวทางระบอบประชาธิปไตยเป็นพื้นฐานในการพัฒนา ค่าเฉลี่ย 3.19

2. ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

1) ปัจจัยที่มีต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วยงบประมาณ และการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง ที่จะช่วยให้การพัฒนาแบบองค์รวมประสบความสำเร็จ เพราะภารกิจหน้าที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลมีการพัฒนาที่ครอบคลุม และเกี่ยวข้องกับประชาชนตั้งแต่เกิดจนตาย งบประมาณจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้การบริหารในเทศบาลตำบลประสบความสำเร็จตามที่วางแผนไว้ ประกอบการการกระจายอำนาจให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเป็นไปตามเป้าหมาย

ที่กำหนดไว้ และต้องการทำให้ประชาชนในชุมชนมีความเข้มแข็งมีส่วนร่วมในการพัฒนา

2) แนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี พบว่า การพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี ต้องยึดคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ได้อย่างแท้จริงและมีความยั่งยืน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองและยืนได้ด้วยตนเอง และนอกจากนี้การตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานและการพัฒนาระบบบริการด้านโครงสร้างพื้นที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน จะเป็นส่วนที่ทำให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ การบูรณาการการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นการวางแผนร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ประชาชน รัฐวิสาหกิจ องค์กร และกลุ่มต่าง ๆ ในท้องถิ่น โดยต้องให้การพัฒนามีความยั่งยืน นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา ควบคู่ไปกับการปลูกฝังค่านิยม หรือการสอดแทรกเนื้อหาด้านคุณธรรม จริยธรรมตั้งแต่เด็ก เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ เป็นสังคมที่เข้มแข็ง อย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ยังพบว่าเทศบาลตำบลมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด เข้าใจ เข้าถึง ปัญหาต่าง ๆ ของประชาชนได้มากที่สุด การเสนอ และการรับรู้ปัญหาความต้องการของประชาชนในปัจจุบันทำได้สะดวกรวดเร็วผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ ส่งตรงถึงผู้บริหารท้องถิ่นได้รวดเร็วเพียงใด การแก้ปัญหา หรือการพัฒนาแบบองค์รวมจึงสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่าแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี จะต้องให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา การส่งเสริมให้ประชาชนมีการจัดการชุมชนของตนเองให้เป็น ชุมชนที่มีความเข้มแข็ง การพัฒนาคนในชุมชนให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้ การส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ โดยนำการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นตัวการขับเคลื่อนการพัฒนาสู่ความยั่งยืนและให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยทุกขั้นตอนและกระบวนการพัฒนาองค์รวมต้องเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจร่วมดำเนินการ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมติดตามประเมินผล และร่วมรับผล

ของการพัฒนาเพื่อสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของทุกภาคส่วน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ เอกพงษ์ หิรัญโม, 2561 ที่ได้ทำการศึกษารูปแบบพุทธพัฒนาชุมชนเข้มแข็งของศูนย์พัฒนาคุณธรรม จังหวัดกาฬสินธุ์ วัดป่านาคำตำบลจุมจังอำเภอภูพานารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญจนพรพรรณ จุฬารณ, 2561 ได้ทำการศึกษาการพัฒนาชุมชนเข้มแข็งเชิงพุทธบูรณาการของหมู่บ้านศาลาเม็ง ตำบลท่าผา อำเภอกะเคา จังหวัดลำปาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา อาจสาภิกรณ์, 2561 ซึ่งได้ศึกษาการวัฒนธรรมชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิชาติ ดวงธิดาร, ไพรัช บุญประกอบวงศ์ และ สิทธิเดช วงศ์ปรัชญา, 2564 ซึ่งได้ศึกษาการพัฒนากระแสนทางเลือกกับความเข้มแข็งของชุมชน กรณีศึกษา เทศบาลตำบลบ้านเตา อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ

ทั้งนี้ในมุมมองของผู้วิจัยเห็นความปัจจัยที่จะทำให้การพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี ประสบความสำเร็จได้ จะต้องประกอบด้วยปัจจัยหลัก ๆ คือ 1) งบประมาณ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลเพราะภารกิจอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลมีหลายด้าน งบประมาณในแต่ละปีจึงไม่เพียงพอต่อการพัฒนา 2) การกระจายอำนาจจากส่วนกลาง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกระจายงบประมาณ และกระจายภาษีที่เป็นธรรม ก็จะช่วยสนับสนุนปัจจัยด้านงบประมาณในการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานีให้ประสบความสำเร็จ 3) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน กล่าวคือเมื่อยึดหลักคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา การมีส่วนร่วมจึงต้องของทุกภาคส่วนจึงต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบองค์รวมของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดอุดรธานี

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้

เชิงนโยบาย

จากผลการวิจัยที่พบว่าต้องยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และต้องส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็ง และยั่งยืน เทศบาลตำบลควรมีกกลไกที่สามารถดึงให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาลตำบล ได้อย่างสะดวก

รวดเร็ว และลดความยุ่งยากของการเข้ามีส่วนร่วม ทั้งนี้
งบประมาณของเทศบาลตำบลที่มีอยู่อย่างจำกัด จึงเป็นอุปสรรค
สำคัญที่พึงให้ความสำคัญในด้านการบริหารงบประมาณ ให้มี
ความเท่าเทียมกันในทุกภาคส่วนของท้องถิ่น โดยเฉพาะการ
ส่งเสริมด้านอาชีพ ให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้

เชิงปฏิบัติการ

เมื่อคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา การพัฒนาคนทุกคน
จึงต้องอยู่บนหลักของความเท่าเทียมกันที่จะได้พัฒนา การ
ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็ง มีความรู้ ความสามารถในการ
พึ่งพาตนเองได้ การส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ โดยนำการนำ
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นตัวการขับเคลื่อนการพัฒนาสู่
ความยั่งยืน ต้องเป็นจะต้องทำอย่างต่อเนื่อง และทันต่อ
สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ในบริบทของเทศบาลตำบลซึ่ง
เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีผู้บริหารมาจากการเลือกตั้ง
ของประชาชน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี ความต้อง

เนื่องของการพัฒนาแบบองค์รวมจึงต้องทำให้ต่อเนื่องและ
สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน

เชิงวิชาการ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำผลการศึกษาไปเผยแพร่และ
ประชาสัมพันธ์ในช่องทางต่าง ๆ และนำไปปรับใช้ในการพัฒนา
ให้เหมาะสมตามบริบทแต่ละแห่ง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยของเสนอแนะให้มีการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหาร
งบประมาณที่มีประสิทธิภาพของเทศบาลตำบล เพื่อจะได้ลด
ข้อจำกัดด้านงบประมาณซึ่งเป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการ
พัฒนาแบบองค์รวม
2. ควรศึกษาหน่วยในหน่วยงานราชการอื่น ซึ่งเป็น
หน่วยงานที่ต้องบูรณาการร่วมกันในการพัฒนา ได้แก่ หน่วยงาน
ภาครัฐ เอกชน รัฐวิสาหกิจ ที่เกี่ยวข้อง

เอกสารอ้างอิง

- [1] กัญจนพรพรรณ จุฬารณิ. (2561) *การพัฒนาชุมชนเข้มแข็งเชิงพุทธบูรณาการของหมู่บ้านศาลาเม็ง ตำบลท่าผา อำเภอกะลา*
จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- [2] โกวิท พวงงาม. (2552). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน.
- [3] ภคมน อินทร์น้อย. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลน้ำคอก อำเภอมือง*
จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- [4] เมตต์ เมตต์กรณจิต. (2556). *ยุทธศาสตร์การพัฒนา : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติเชิงรุก*. นนทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัยการ.
- [5] วาสนา อาจสาลีกรณ. (2561). *วัฒนธรรมชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น*. ดุษฎีนิพนธ์หลักสูตรปรัชญา
ดุษฎีบัณฑิต. คณะรัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- [6] อภิชาติ ดวงธิดา, ไพรัช บุญประกอบวงศ์ และสิทธิเดช วงศ์ปรัชญา. (2564). การพัฒนากระแสทางเลือกกับความเข้มแข็งของ
ชุมชน กรณีศึกษา เทศบาลตำบลบ้านเตา อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดชัยภูมิ. *วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล*, 7(1), 49-57.
- [7] เอกพงษ์ หิรัญโม. (2561). *รูปแบบพุทธพัฒนาชุมชนเข้มแข็งของศูนย์พัฒนาคุณธรรม จังหวัดกาฬสินธุ์ วัดป่าคำต๋ำบจุม*
อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. ดุษฎีนิพนธ์หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย.
- [8] Laksaniyanon, B. (2015). *Acceptance theories for behavior in conducting research: Instructors in the rajabhat*
university system, thailand (Doctoral dissertation, University of North Texas).
- [9] Nunnally, J. C. (1978). *Psychometric theory* (2nd ed.). New York McGraw-Hill.
- [10] Pookongchai, K. (2019). High-performance Organization Model: The Subdistrict Municipality Case
Study. *Humanities and Social Sciences*, 36(2), 74-101.
- [11] Polit, D. F. & Beck, C. T. (2012). *Nursing research: Generating and assessing evidence for nursing practice*.
Philadelphia, PA: Wolters Kluwer Health / Lippincott Williams & Wilkins.

- [12] Waltz, C. F., Strickland, O. L., & Lenz, E. R. (2010). *Measurement in nursing and health research*. (4th ed.). New York: Springer.